

F. t. rigsdagsbesl. vedr. forbedring af såredes vilkår, beh. af krigsfanger m. v.

lider, i særdeleshed blinde, og med henblik på oplæring af disse forinden deres hjemsendelse.

Behandling af krigsfanger skal fortrinsvis udøves af læger, der henhører under samme magt som fangerne og om muligt er af samme nationalitet som disse.

Krigsfanger må ikke hindres i at fremstille sig for lægemyndighederne til undersøgelse. Tilbageholdelsesmyndighederne skal på begæring udstede en officiel attest til enhver fange, som har været underkastet behandling, med angivelse af den pågældendes sygdom eller tilskadekomst samt varigheden og arten af den modtagne behandling. Genpart af denne attest skal fremsendes til Centralkontoret for Krigsfanger.

Omkostninger i forbindelse med behandling, heri indbefattet alle udgifter til indkøb af genstande, som er nødvendige til opretholdelse af en forsvarlig helbredstilstand blandt krigsfanger, særlig proteser, herunder kunstige tænder, samt briller, skal afholdes af tilbageholdelsesmagten.

ARTIKEL 31

Lægetilsyn med krigsfanger skal finde sted mindst een gang om måneden. Det skal omfatte kontrol med og optegnelse af hver enkelt krigsfanges vægt. Formålet hermed skal i særdeleshed være at overvåge den almindelige sundhedstilstand, forplejning og renlighed blandt fangerne samt at konstatere forekommende smitsomme sygdomme, navnlig tuberkulose, malaria og kønssygdomme. I dette øjemed skal de mest effektive metoder tages i anvendelse, for eksempel periodiske masse-røntgenundersøgelser med henblik på tidlig konstatering af tuberkulose.

ARTIKEL 32

Tilbageholdelsesmagten kan pålægge krigsfanger, der, omend ikke tilknyttet deres væbnede styrkers sanitetstjeneste, er læger, tandlæger, sygeplejersker eller sygepassere, at udøve deres sanitære funktioner til fordel for krigsfanger, der henhører under samme magt som de selv. I så tilfælde er de fortsat krigsfanger, men modtager samme behandling som tilsvarende